

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **M. M.**, zast. Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou, se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2017, č. j. OAM-787/ZA-ZA11-VL16-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 5. 2017, č. j 33 Az 5/2017 – 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Brně usnesením ze dne 29. 5. 2017, č. j. 33 Az 5/2017 – 19, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), pro opožděnost žalobu, kterou se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo o žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany rozhodnuto tak, že žalobkyni se neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů. Krajský soud dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[2] Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) dne 12. 6. 2017 blanketní kasační stížnost, v níž pouze uvedla, že kasační stížnost odůvodní ve lhůtě poskytnuté soudem.

[3] Nejvyšší správní soud stěžovatelku usnesením ze dne 14. 6. 2017, č. j. 4 Azs 115/2017 - 9, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost tak, že uvede, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů napadá usnesení krajského soudu a poučil stěžovatelku, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji odmítne podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo dle údajů na doručence doručeno zástupkyni stěžovatelky do její datové schránky dne 20. 6. 2017. Lhůta k doplnění kasační stížnosti v délce jednoho měsíce tak počala běžet dne 21. 6. 2017

a uplynula ve čtvrtek dne 20. 7. 2017. Zástupkyně stěžovatelky však na výzvu k doplnění kasační stížnosti žádným způsobem nereagovala. Kasační stížnost tudíž stále nesplňuje náležitosti předepsané v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s.

[4] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně“. Podle odst. 3 téhož ustanovení „[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc“.

[5] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen“.

[6] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, č. 6/2003 Sb. NSS). Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatelka neuvedla nic konkrétního proti postupu či usnesení krajského soudu, neuvádí, jakých pochybení se krajský soud dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru) a přes výzvu Nejvyššího správního soudu kasační stížnost v zákonné lhůtě nedoplnila. Takto formulovanou kasační stížnost proto považuje zdejší soud za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s.

[7] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv stěžovatelku řádně vyzval k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a současně ji poučil o následcích nerespektování této výzvy, vytýkané vady stěžovatelka ve stanovené lhůtě neodstranila. Vzhledem k tomu, že potřebné důvody stěžovatelka nedoplnila, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Za této procesní situace Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. července 2017

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu